

[Henry Sørensen.]

bestemmelser om mindsteprisordning. Jeg håber, der kan blive mulighed for en ændring her. Det er jo alt sammen noget, der kan gøres ved god forståelse. Det er ikke noget, der behøver at medføre et særligt langt udvalgsarbejde. Jeg har en fornemmelse af, at hr. Risgaard Knudsen og også hr. Henry Møller er meget positive. Hr. Risgaard Knudsen pegede jo i sit indlæg bl. a. på visse af disse punkter og må vel have gjort det ud fra samme betragtning, som jeg anlægger, så jeg har som sagt en fornemmelse af, at han også er positiv for, at man får ændret disse ting, hvad der kan ske under et hurtigt udvalgsarbejde.

Må jeg så til slut sige, at vi fra venstres side ud fra erkendelsen af, at det er helt nødvendigt, at dette lovforslag bliver færdigbehandlet, vil tilsige det en velvillig og hurtig behandling. Samtidig må jeg nok føje til; det er også helt naturligt ud fra erkendelsen af den tidnød, vi er i, at vi vil opfordre det udvalg, der formentlig kommer, til at arbejde så hurtigt som muligt. I den situation, fiskeriet er i igen — og som gentager sig særlig i højsæsonen, og den er jo heldigvis af ret lang varighed — er det ganske nødvendigt, at vi får denne regulering. Som jeg har sagt, er hele erhvervet med i dette, og vi kan fra venstres side tilsige vor støtte til en hurtig, grundig og velvillig behandling.

Martin Pedersen: Da vort partis ordfører ikke kan være til stede, skal jeg på det radikale venstres vegne anbefale det foreliggende lovforslag.

Vi er jo altid interesseret i, at der er det bedst mulige samarbejde mellem vort erhvervsliv og det offentlige, og derfor er det foreliggende forslag et forslag til en god lov, idet det rækker vort store fiskerierhverv en hjælpende hånd uden at påføre statskassen udgifter, og jeg tror også, at dette, at ordningen økonomisk hviler i sig selv, er i fiskerierhvervets interesse.

Den tredje part i sagen er jo forbrugerne, og jeg regner med, at man ved administrationen af loven, ved fastsættelsen af disse mindstepriser, på rimelig måde også vil varetage forbrugernes interesser.

Jeg er enig med de foregående ordførere i, at det må være ønskeligt, at vi i udvalget

gør os den umage, som er nødvendig, for at vi kan nå at få lovforslaget færdigbehandlet, og tilsiger det radikale venstres støtte hertil.

Vivike: Nu er der jo sagt en hel del om det foreliggende lovforslag, og jeg skal ikke gøre dagen længere ved at tale meget om det.

En mindsteprisordning er nødvendig. Det hjælper jo ikke fiskerne meget, at de har meget i trawlposen, hvis prisen er lav, når de kommer ind; og at prisen er lav, når de kommer ind, det mærker forbrugerne jo ikke meget til. Vi ligger jo med avancer på fisk, fra fiskerne sælger dem, og til kunden køber dem i forretningen, i mange tilfælde på mellem 600 pct. og 800 pct., og det fortæller lidt om; at der er nogen sandhed i det gamle ord, der siger, at det er ikke den, der slider sig op til knæene, som får mest ud af det. Det er i dette tilfælde mellemhandlerne.

Vi kan gå ind for lovforslaget, selv om vi ikke synes, det er godt nok. Vi havde i SF gerne set, at flere sorter af fisk end de tre nævnte var kommet med.

Vi skal altså have et udvalgsarbejde. Jeg må da indrømme — som jeg har siddet her og lyttet til alle de spørgsmål, visse af de foregående ordførere, navnlig hr. Risgaard Knudsen og hr. Henry Sørensen, har stillet ministeren, og som jeg ikke regner med han kan svare på her på stående fod — at skal vi have dem gennemgravet i et udvalg, så er jeg altså lidt nervøs, for selv om lovforslaget ifølge vor mening ikke er godt nok, så er det i hvert fald meget afgørende, at det er vedtaget inden valdemarsdagen.

Kjær Rasmussen: Dette lovforslag er jo væsensforskelligt fra det lovkompleks, vi behandlede før, derved, at her er ikke tale om nogen subsidieringsordning. Der er tale om, at de mennesker, der arbejder med livet som indsats på havet, også skal sikres et rimeligt udbytte af deres arbejde. Indtil nu er der alt for ofte sket det, at opkøberne i land er blevet enige om at trykke priserne til skade for de aktive fiskere, som udfører det produktive arbejde. Lovforslaget er altså udtryk for en håndsrekning til det produktive led, så dette kan bringes i en stærkere position over for opkøberne, som jo i hvert fald ikke er produktive, og som i